

Critica - Creatie

Opera critica cea mai desavarsita si plina de urmari este marea creatie insasi.

Critica surprinde intotdeauna orice scriitor prin noutatea ei din punct de vedere al abordarii curentelor si epocilor literare si prin conceptia acesteia despre lume. Opera critica a creatorului penduleaza intre doua extreme: aceea de introducere unor idei despre arta sau prin faptul ca devenind discursiv isi exprima ideile fara fictiune.

Astfel criticul se infatiseaza cu o personalitate complexa care cuprinde absolut toate nivelurile culturale pe care printr-o exegeza lucida le concepe intr-o maniera universala.

Critica este considerata a fi cea mai desavarsita creatie artistica care surprinde scriitorul prin caracterul ei totalizator.

Critica este vazuta ca un periplu in jurul operelor de arta fiind ea insasi o arta.

Opera artistica este "ea si noi". Aceasta este inteleasa de scriitori si lectori. Criticul o analizeaza chiar si atunci cand este greu de inteles. Considerand critica o arta, ea este unduioasa, nu are siguranta adevarului, ba dimpotriva se invarteste continuu in jurul lui. Creatia criticii este silita la aproximatie, se invarteste in mijlocul probabilitatilor deoarece poarta inca urma caracterului subiectiv al emotiilor estetice.

Criticul Eugen Lovinescu, afirma in acest sens: "Critica fiind arta este: acum intr-un fel, acum in altul, acum receptiva, acum agresiva, acum glaciala, acum voluptuoasa."

Deci creatia critica este o arta instabila care penduleaza intre diferite atitudini de abordare a operelor artistice.

Critica este o forma de creatie insa, creatia in critica nu inseamna creatie beletristica.

Creatia literara produce opere mai elaborate din elemente preexistente iar astfel se redescopera, se recreaza, se reinventeaza pe sine insasi. Toate operatiile critice cerute de obiectivele criticii literare converg in mod solidar creatia. Critica raspunde nevoii spiritului de a intelege si interpreta opera literara printr-o productie a unui nou obiect de contemplatie. Prin toate acestea considerente, creatia critica se deosebeste de creatia beletristica.

Pentru a intari teza subliniata, Adrian Marino afirma:

"Creatia beletristica traduce totul in fictiune si imagine, creatia critica foloseste mijloace fundamentale, analitice, discursive."

Deci critica nu asigura doar longevitatea operelor care apartin stilului beletristic, ci si lectura lor mai

exacta, mai adancita perpetuand memoria lucrarilor literare de care se ocupa.

Opera critica a creatorului este asemenea operei plastice a unui pictor. Pictura merge de la caricatura pana la portretul de o penetratie stranie rezultat intr-o scrutare ce pare indiferenta. Opera critica fie de catedra, fie de foileton este o caricatura scotand scheletul ei inteligibil.

George Calinescu este de parere ca prin atitudinea caricaturala, critica este neinsufletita iar criticul simplu prin forta lucrurilor "e un omorator".

Deosebirea dintre creatia critica si cea pur literara nu este de esenta, ci de proces si limbaj.

Critica reface cartea prin propriul sau registru stilistic si dupa propria sa metoda de lucru. Critica poate fi astfel considerata o creatie in toata puterea cuvatului cu pregnante nuante artistice. Ca orice opera literara, creatia critica are propriul ei limbaj, structura, auditoriu, cateodata putand fi confundata cu opera literara.

Dovada absolut hotaratoare ca se poate vorbi de o creatie critica este existenta oricarui bun articol, studiu, eseu cu toate caracterele fundamentale ale structurii literare.

Bibliografie:

- 1.Adrian Marino,"Introducere in critica literara",Ed. Tineretului.
- 2.George Calinescu, "Principii de estetica", Buc. Ed. Pt. Literatura,1968.
- 3.Eugen Lovinescu, "Scrieri", Ed. Pt. Literatura, Buc. 1969 , Vol. I .